

Thessaloníki sümfooniaorkester

Daniel Hope viiul, Lõuna-Aafrika

Nikos Xanthoulis lüüra, Kreeka

Dirigent **Mihkel Kütson**

TEOSED

Michaelides, Liebermann, Bernstein, Schumann

HOOAJA AVAKONTSERT

R 26. SEPTEMBER 19:00

Pärnu kontserdimaja

L 27. SEPTEMBER 19:00

Estonia kontserdisaal

THESSALONIKI RIIKLIKU SÜMFOONIAORKESTRI

DIREKTOR Simos Papanas
ADMINISTRATIIVJUHI ASETÄITJA
Chrysi Garipi

THESSALONIKI RIIKLIKU SÜMFOONIAORKESTRI KONTSERTIDE KORRALDUSE ERIFOND (E.T.O.S.)

ESIMEES Stathis Georgiadis
ASEESIMEES Antonios Konstantinidis
LIHKMED Panagiotis Diamantis,
Sotiria Giouleka, Marilena Liakopoulou

KORRALDAJA
Eesti Kontsert: Produtsent Lauri Aav,
assistent Kaisa Kroon
Koostöös
Thessaloniki Riikliku Sümfooniaorkestriga

Eesti Kontsert

Projekt viiakse ellu riikliku taaste- ja
vastupidavuskava „Kreeka 2.0“ raames
Euroopa Liidu rahastuse toel

ADMINISTRATIIVTÖÖTAJAD

SEKRETARIAAT Maria Nimbi RAAMATUPIDAMINE Manolis Adamos
KASSA Elena Paraschou VARUSTAJA Petros Giantsis
TURUNDUS- JA KOMMUNIKATSIOONIJUHT Nikos Kyriakou
KUNSTILISE PROGRAMMI ELLUVIIMISE JUHT Filippos Chatzisimos
VARUSTAJA Giorgos Nimbis
DIREKTSIOONI KOOSTÖÖPARTNER Mina Papakonstantinou
MUUSIKAKOGU JA ARHIIV Theodora Karamanidou
RAAMATUPIDAMINE Efi Terzi SEKRETARIAAT Olga Ailaroudi
KANTSELEI TÖÖTAJA Nikiforos Kakoglou
RAAMATUPIDAMINE Katerina Nouliou
ADMINISTRATIIVTÖÖTAJA, LÄHETATUD Giannis Goutman

VÄLISED KAASTÖÖTAJAD

KUNSTILISE PROGRAMMI ELLUVIIMISE KOOSTÖÖPARTNERID
Angeliki Kourouklidou, Filippos Patras,
Marialena Antonopoulou

TOIMETAMINE Nikos Kyriakou (TSSO) ja Tiina Talts (Eesti Kontsert)
TEKSTID Dr. George-Julius Papadopoulos
GRAAFILINE KUJUNDUS Giorgos Chrysochoidis

www.tssso.gr

f @thessalonikistatesymphonyorchestra
v @TheTssso @tssoofficial
X @ThesOrchestra @thesorchestra

Thessaloníki sümfooniaorkester

Daniel Hope viiul, Lõuna-Aafrika
Nikos Xanthoulis lüüra, Kreka
Dirigent Mihkel Kütson

KAVA

SOLON MICHAELIDES (1905-1979)

„Koidik Parthenoni jalamil“

13'

LOWELL LIEBERMANN (1961)

Rapsodia vanakreeka lüürale,
viilule ja orkestrile
(ESIETTEKANNE)

16'

LEONARD BERNSTEIN (1918-1990)

„Serenaad“
(Platoni „Pidusöögi“ ainetel, 1954)

30'

- „Phaedrus“, „Pausanias“
- „Aristophanes“
- „Erixymathus“
- „Agathon“
- „Socrates“, „Alcibiades“

VAHEAEG

ROBERT SCHUMANN (1810-1856)

Sümfoonia nr 2 C-duur op. 61

37'

- Sostenuto assai- Allegro, ma non troppo
- Scherzo: Allegro vivace
- Adagio espressivo
- Allegro molto vivace

HOOAJA AVAKONTSERT

R 26. SEPTEMBER

19:00 - Pärnu kontserdimaja

L 27. SEPTEMBER

19:00 - Estonia kontserdisaal

SOLON MICHAELIDES (1905-1979)

„Koidik Parthenoni jalamil“

Kreeka-Küprose helilooja, dirigent ja muusikateadlane **Solon Michaelides** asutas Thessaloniki Riikliku Sümfooniaorkestri 1959. aastal. Kaks aastat varem oli ta nimetatud Thessaloniki Riikliku Konservatooriumi direktoriks. Teda peetakse Küprose rahvusliku muusika-koolkonna silmapaistvaimaks esindajaks ning Kreeka rahvusliku muusikakoolkonna liikmeks maailmasõdade vahelisel perioodil (pärast 1930. aastat). Michaelidese loomingus leidub modaalsuse, bütsantsi kirikulaulu ja rahvamuusika elemente. Samas iseloomustab tema esimesi teoseid alates 1933. aastast ja järgnevalt tugev Prantsuse impressionismi mõju.

„Koidik Parthenoni jalamil“ on nende mõjutuste iseloomulik näide. Teose 1933. aasta algversioon kandis pealkirja „Hommikune ärkamine“ ning Michaelides kirjutas selle mõned kuud enne Pariisist lahkumist, pärast õpingute lõpetamist *École Normale de Musique*'is (Nadia Boulanger' juures) ja *Schola Cantorumis*. Oma lõpliku pealkirja „Koidik Parthenoni jalamil“ sai teos tõenäoliselt 1936. aastal, kui seda esitleti esimese osana kaheosalisest teosest „Kaks (Kreeka) sümfoonilist pilti“. Teos peegeldab Ateena Akropoli vaikse hommiku rahu.

Tundlikult impressionistlikus stiilis orkestreeritud teos, mis on üles ehitatud neomodaalse harmoonia maastikule, algab keelpillide *con sordino* harmooniliste helidega, mis värvivad taeva päikesetõusu vasekarva tooniga. Pärast harfi lihtsat meloodiat avab soolotrompeti selge kõla horisondi. Puupuhkpillide edastatavad linnuhüüded tähistavad looduse ärkamist (oboe lai teema), millele järgneb koorilaadne episood, kus vaskpuhkpillid toovad Michaelidese sõnul esile „rahuliku õnne“. Teose viimane osa algab keelpillide sooja kõlaga, sellele lisanduvad puu- ja vaskpuhkpillid, luues võimsa, ülistava finaali. Parthenon supleb hiilgavalt päikesevalguses.

Dr George-Julius Papadopoulos

LOWELL LIEBERMANN (1961)

Rapsoodia vanakreeka lüürale, viiulile ja orkestrile
(ESIETTEKANNE)

Valminud Thessaloniki Riikliku Sümfooniaorkestri tellimusel

Röömustasin väga, kui maestro Simos Papanas palus mul komponeerida Thessaloniki Riiklikule Sümfooniaorkestrile teose, kuhu oleks kaasatud silmapaistev lüüramängija Nikos Xanthoulis ja kuulus viuldaja Daniel Hope. Minu senist karjääri silmas pidades oli tegemist haruldase ülesandega – kirjutada teos, mis sisaldab instrumenti, millele ma polnud mitte kunagi varem muusikat loonud. Aga just seda minult paluti. Kreeka kultuuri (nii antiikse kui moodsa kultuuri) austajana võtsin projekti rõõmuga vastu. Pean tunnistama, et töö heliteose kallal sujus oluliselt paremini tänu Nikos Xanthoulise lahkele žestile – ta saatis mulle ühe oma lüüradest, et see oleks mul alati käepärast ja ma saaksin sellega süvitsi tutvuda. Vanakreeka lüüra jaoks muusika kirjutamine esitab heliloojale huvitava väljakutse: ainult seitsme keele ja enamasti fikseeritud häälestusega instrumendi harmooniline spekter on piiratud valitud häälestusega. Antud juhul otsustasin järgida lüüra üht traditsioonilist häälestust, dooria helilaadi (vastab keskaja Euroopa früügia helilaadile): A, B bemoll, C, D, E, F, G.

Nimetades teose „rapsoodiaks“, järgisin oma isiklikku eelistust anda teostele üldnimelised pealkirjad. Sellega saan rõhutada, et minu muusika on „absoluutne“ muusika – mis tähendab, et kunstiline huvi on keskendunud eelkõige nootidele ja muusikalise materjali töötlemisele, mitte konkreetsete emotsioonide või olukordade kujutamisele, nagu teeb seda programmeeritud muusika. Samas vihjab pealkiri ka projekti Kreeka juurtele: sõna „rapsoodia“ tuleneb vanakreeka sõnast *rhapsoidos*, mis tähendab eepiliste rahvalaulude esitajat.

Lowell Liebermann

Foto © Joseph Moran

LEONARD BERNSTEIN (1918-1990)

„Serenaad“ (Platoni „Pidusöögi“ ainetel, 1954)

- i. „Phaedrus“, „Pausanias“
- ii. „Aristophanes“
- iii. „Erixymathus“
- iv. „Agathon“
- v. „Socrates“, „Alcibiades“

Leonard Bernsteini „Serenaad“ (Platoni „Pidusöögi“ ainetel) valmis 1954. aastal. Kuigi teos on kirjutatud sooloviilule, keelpilliorkestri, harfile ja löökpillidele, ületab see sisuliselt traditsioonilise kontserdi vormi ning kujutab endast sügavat muusikalist mõtisklust Platoni filosoofilise dialoogi üle armastuse olemusest, nagu seda esitavad seitse kõnelejat pidulikult sümposionil. Bernstein ise kirjeldas teost mitte niivõrd programmilise muusikana, vaid kui „seeriat omavahel seotud avaldusi armastuse ülistuseks“, mis peegeldavad iga kõne vaimu.

Teos koosneb viiest eraldiseisvast osast, millest esimene ja viimane kujutavad kumbki kahte erinevat Platoni „Pidusöögi“ kõnelejat. Avaosa „Phaidros“ toob sisse mõtiskleva, lüürilise tooni, kus sooloviilul esitab armastuse idee kui hinge suuruse allika. Temaatiline materjal läbib mitmekesise imiteeriva ja stiililise töötuse, mis viib järgmise osani „Pausanias“, mida iseloomustab rütmiline energia.

„Aristophanes“ algab rahuliku jutustava hoiakuga, täis soojust ja hellust, enne kui helilooja lisab mängulise, õrritava elemendi, mis peagi taandub, et esialgne meeleolu saaks naasta ja osa lõppeks öndsas helguses.

„Eryximachos“ on lühike *moto perpetuo*, milles viiuli meloodilist joont saadab pidev imitatsioon. See paiskub algusest peale valla halastamatu jõuga.

„Agathon“ on „Serenaadi“ keskne osa. See algab viiuli sentimentaalse kantileeniga rahustava orkestrilise saatepartii kohal ning areneb kirglikuks, rapsoodiliseks armastuse vooruste ülistuseks, et kadentsi järel rahuneda ja naasta algse meeleolu juurde.

„Socrates“ on kantud mõtisklevast, peaaegu didaktilisest kvaliteedist, kehastades Sokratest: saatuse koormat kandvat, väarikat ja lugupidamist väärivat isiksust, keda vaevab kohusetunne (orkestri sissejuhatuse dissonantsid). Soolotšello vastab sooloviilule imiteerivalt, pakkudes madalama häälena viiuli mõtetele vaimset kinnitust ja tõeses need taevalikesse kõrgustesse.

„Alcibiades“ ilmub ootamatult, tuues kaasa ulatusliku ja lärmakalt hooga interventsiooni, mis on täidetud tantsuliste ja ilmselt džässilike meloodilüüritmislike elementidega. Need häirivad sisemist vaimset monoloogi/dialoogi ja maandavad arutelu lõplikult maistesse naudingutesse. Tõeline Bernsteini meistriteos!

ROBERT SCHUMANN (1810-1856)

Sümfoonia nr 2 C-duur op. 61

- i. Sostenuto assai- Allegro, ma non troppo
- ii. Scherzo: Allegro vivace
- iii. Adagio espressivo
- iv. Allegro molto vivace

Robert Schumanni Sümfoonia nr 2 C-duur op. 61 valmis 1846. aastal ning peegeldab helilooja vastupidavust suurte isiklike raskuste keskel. Teos on kirjutatud ajajärgul, mil Schumanni loomejõud oli erakordselt tugev, kuid samal ajal varjutasid seda kurnavad depressiooniepisoodid ja füüsilise tervise probleemid. Teist sümfooniast tõlgendatakse sageli teekonnana pimedusest valguse poole ja helilooja isikliku võitluse peegeldusena paranemise nimel (sarnaselt narratiivse kulgemisega, mida 19. sajandi keskpaiga interpreetid „kuulsid“ Beethoveni sümfooniates nr 5 ja 9).

Clara Schumanni jaoks oli see üks kahest tema abikaasa kirjutatud lemmikteosest. Sümfoonia algab piduliku, peaaegu hümniliku kõlaga *sostenuto assai* sissejuhatusega, kus vaskpuhkpillid loovad ametliku, ent lootusriikka tooni, enne kui teos jätkub elava *allegro ma non troppo* osaga.

Esimene osa pulbitseb rütmilisest energiast ja liikuvusest, vastandades lüürilise ilu hetki dramaatilise pingega episoodidele. Järgneb *scherzo: allegro vivace* – osa, mis kihab mendelssohnlikust elujõulisest atleetlikkusest ja toob värske õhu hingetõmbe. Kiired arpedžod ja kaunistustega meloodilised kujundid ning Schumannile omane mänglev karakter loovad tugeva kontrasti eelmise osaga, vihjates rõõmu ja triumfi hetkedele. Kaks vastandlikku trio osa pakuvad ajutist hingetõmbeaega, enne kui elav energia taas naaseb.

Sümfoonia emotsionaalne süda asub kahtlemata kolmandas osas, *adagio espressivo*. See sügavalt liigutav ja introspektiivne aeglane osa tõuseb esile oma õhuliste, südantlõhestavate meloodiate ning tugeva melanhoolia-tundega, mida on sageli kirjeldatud kui sügava mõtiskluse hetke või koguni meeleheidet. Kuulake lühikesi fraase, mis vaheldumisi astuvad esile ja taanduvad, eriti oboe ja fagoti puhul – „minu melanhoolne fagott“, nagu Schumann ise ühes kirjas mainib. Ometi leidub ka siin soojuse ja helluse kiiri.

Neljas osa, *allegro molto vivace*, vallandub energiast tulvil ekspressiivse plahvatusena. See kordab esimese osa teemasid, muutes need tõelise rõõmu väljenduseks. See suurejooneline finaali, kus vaskpuhkpillide dünaamilised partiid ja muusika elustav hoog saavutavad haripunkti, kulmineerub hiilgava, triumfeeriva lõppakordiga, sümboliseerides Schumanni lõplikku võitu raskuste üle. See on võimas ja inspireeriv teos, mis tähistab inimvaimu ülevust.

Dr George-Julius Papadopoulos

Daniel Hope viiul, Lõuna-Aafrika

„Vaid vähesed isiksused klassikalise muusika maailmas kehastavad muusika saadiku rolli nii hästi kui Daniel Hope.“

– Gramophone (2020)

Briti viiuldaja Daniel Hope on nautinud juba üle 35 aasta säravat rahvusvahelist soolokarjääri. Tema muusikaline paindlikkus ja pühendumus humanitaarsetele eesmärkidele on toonud talle rohkelt tunnustust, sealhulgas Saksamaa Teeneteristi ordeni ja Euroopa Kultuuripreemia muusika alal (2015).

Lisaks soolokontsertidele, kammermuusikale ja koostööle maailma väljapaistvamate dirigentide ja orkestritega juhatab Hope mitmeid muusikakollektiive esimese viiuli ülesannetes. 2016. aastal sai temast Zürichi Kammerorkestri muusikajuht, astudes ametisse Sir Roger Norringtoni järel, ning kaks aastat hiljem asus ta juhtima San Francisco New Century kammerorkestrit.

Alates 2007. aastast on Daniel Hope olnud plaadifirma Deutsche Grammophon eksklusiivartist, kelle auhinnatud diskograafia on pärvinud rahvusvahelist tunnustust. Lisaks on ta populaarne raadio- ja teleasaatejuht, kes alustas pandeemia ajal menukat ja auhinnatud sarja „Hope@Home“. Sari jookseb nii veebis kui televisioonis.

2019. aastal lõpetas ta oma 16. hooaja Savannah' muusikafestivali (Georgia, USA) kunstilise juhina ning võttis samal aastal vastu kunstilise juhi ameti Dresdeni Frauenkirche katedraalis. 2020. aastal valiti ta Bonnis asuva Beethoven-Hausi presidendiks, mis võimaldas tal astuda Kurt Masuri ja Joseph Joachimi väarikatesse jälgedesse. Alates 2025. aasta novembrist saab Hope'ist Gstaadi Menuhini festivali peadirektor ja kunstiline juht. Selle festivali asutasid Yehudi Menuhin ja Benjamin Britten.

Hope paistis esmakordselt silma Beaux Arts Trio noorima liikmena, esinedes selle väljapaistva ansambliga enam kui 400 korral kuue hooaja jooksul. Tänapäeval on ta sage külaline maailma suurimates kontserdisaalides ja festivalidel – alates Carnegie Hallist New Yorgis kuni Sydney Ooperini ning Aspenist ja Tanglewoodist Salzburgini, Schleswig-Holsteini festivalini (kus ta oli 2023. aastal austatud külalisartist) ja London Proms kontsertideni. Tema koostöö hõlmab dirigente nagu Sir Simon Rattle, Christoph Eschenbach, Vladimir Jurowski, Iván Fischer ja Christian Thielemann, samuti maailma juhtivaid orkestreid, kuhu kuuluvad Berliini, Bostoni, Chicago, Londoni, Los Angelese, Pariisi ja Tokyo sümfooniaorkestrid.

Hope astus solistina üles nii Alban Bergi viiulikontserdi uuendatud versiooni esiettekandel kui ka selle esmasalvestusel. Kaasaegse muusika pühendunud toetajana on ta tellinud juba üle 30 uue teose ning teinud tihti koostööd heliloojatega nagu Harrison Birtwistle, Peter Maxwell Davies, Tan Dun, Sofia Gubaidulina, György Kurtág, Krzysztof Penderecki, Max Richter, Tōru Takemitsu, Mark-Anthony Turnage ja Alfred Schnittke. Just nende viiuli- ja klaveriteosed kujunesid keskseks tema 2021. aastal Deutsche Grammophoni alt ilmunud albumil.

Üks tänapäeva viljakamaid klassikalise muusika artiste Daniel Hope on salvestanud juba enam kui 30 albumit. Tema loomingut on pärjatud mainekate auhindadega, sealhulgas Deutsche Schallplattenpreis, Diapason d'Or of the Year, Edison Classical Award ja Prix Caecilia.

Tema diskograafia hulgas on ka Deutsche Grammophoni alt ilmunud värske album „DANCE!“, mis jälgib lääne tantsu ajalugu keskajast kuni 20. sajandini, ning „Irish Roots“, mille loomist ajendas Hope'i soov uurida ja väljendada oma muusikalise DNA juuri.

Protestiks Ukraina sõja vastu andsid Hope ja Ukraina pianist Alexey Botvinov välja heategevusliku EP „Music for Ukraine“, millel kõlab ukraina heliloojate Myroslav Skoryki ja Valentin Silvestrovi looming. 2023. aastal ühendas Botvinov taas jõud Hope'i ja tema New Century Kammerorkestriga, et tähistada orkestri 30. aastapäeva albumiga, mis sisaldab maailma esmaettekandeid Tan Duni, Mark-Anthony Turnage'i ja Jake Heggie teostest ning Philip Glassi muusikat.

Daniel Hope õppis viiulit Londoni Highgate Schoolis ja Kuninglikus Muusikaakadeemias Zakhar Broni ja Itzhak Rashkovsky juhendamisel, tehes samal ajal tihedat koostööd oma mentori Yehudi Menuhiniga, kellega ta esines arvukatel kontsertidel üle kogu maailma. Tänapäeval elab Hope koos perega Šveitsis ning mängib 1742. aastal valmistatud Guarneri del Gesù viiulil ex-Lipinski, mis on heldelt ning suuremeelselt tema kätte usaldatud.

Foto: © Inge Prader

Nikos Xanthoulis

lüüra, Kreka

Dr Nikos Xanthoulis on helilooja, Ateena Akadeemia teaduslik kaastöötaja ja Ameerika Arheoloogainstituudi korrespondentliige. Ta töötas 25 aastat (1984–2009) Kreeka Rahvusoori orkestri esimese trompetistina.

Aastatel 2009–2012 juhtis ta sama asutuse haridusprogramme. Xanthoulis on solisti ja heliloojana üles astunud enam kui 30 riigis. Ta on andnud välja 15 autoriplaati ja olnud nelja grupiplaadi kaasautor.

Loominguliselt on Xanthoulis keskendunud eelkõige lasteoorperitele, millest kaks on lavastatud Kreeka Rahvusooris, ning muusikale, mis on loodud Vana-Kreeka teatri vaimus.

Ta on teinud pikaajalist koostööd Aspasia Papathanassiouga ja Anna Synodinouga (Ateena Epidaurose festivalil).

Alates 2010. aastast on ta pühendunud vanakreeka lüüra uurimisele ning kirjutanud sellele pärast 1600 aastast vaikust esimese sooloteose – kontserdi lüürale ja sümfooniaorkestrile, mida esitati Poolas (Jelenia Góras) ja Berliinis (30. ja 31. detsembril 2015).

Lavastust „**Antigone**“, millele Nikos Xanthoulis on loonud muusika, on mängitud juba kuus järjestikust aastat Moskva Luna teatri laval ning see on valitud viie parima klassikalise lavastuse hulka Venemaal. Alates 2017. aastast on Simferopolis Riiklikus Muusikateatris mängitud lavastust „**Troojalannad**“ koos sümfooniaorkestriga ning see kuulub teatri püsirepertuaari. 2018. aasta suvel pälvis „**Troojalannad**“ Moskvas klassikalise lavastuse kategoorias teatriauhinnade *grand prix*.

Foto © Stefanos Kyriakopoulos

2018. aasta mais esitles Nikos Xanthoulis maailma esimest seitsmekeelise antiik-kreeka lüüra õppemetoodikat, mis avaldati nii kreeka kui ka inglise keeles.

Vladivostoki Akadeemilise Teatri tellimusel on ta loonud muusika Sophoklese näidendile „Kuningas Oidipus“ ning Mihhail Bulgakovi „Meister ja Margarita“ ainetel sündinud lavastusele.

Viimased kolm aastat on ta teinud viljakat koostööd dramaturg Christoforos Christophisega – nende ühise loomingu tulemusel toodi lavale kaks suurejoonelist teost Ateena Kontserdimajas (Megaron): „Prometheuse kutse“ (2021) ja „Täiskuu“ (2022).

Ameerika Arheoloogainstituut on Nikos Xanthoulisele määranud kahel korral Kress Lectureshipi õppejõu-preemia (2011 ja 2017).

Mihkel Kütson

Dirigent

Mihkel Kütson on alates hooajast 2012/13 tegutsenud Alam-Reini Sümfooniaorkestri ning Krefeldi ja Mönchengladbach'i ühendatud teatrite kunstilise juhina. See pikaajaline ja tihe koostöö pälvis 2022. aastal maineka Saksamaa OPUS Klassiku auhinna kategoorias „Parim sümfooniaorkester“.

Mihkel Kütson on dirigeerinud arvukalt ooperite esietendusi, sealhulgas Benjamin Britteni „Peter Grimes“, Richard Straussi „Roosikavalier ja Salome“, Tšaikovski „Mazeppa“ ning Richard Wagneri ooperid „Lohengrin“, „Lendav Hollandlane“ ja „Rienzi“.

Ta on dirigeerinud muu hulgas ka Dresdeni Semperoperis, Berliini Komische Operis, Rahvusoor Estonias ning Deutsche Oper am Rhein, samuti Nürnbergi, Kasseli, Wiesbadeni ja Darmstadti riigiooperites.

Kütsonil on ulatuslik sümfooniaorkesteri repertuaar ning ta on teinud koostööd paljude maailma tipporkestritega, nagu Dresdeni Staatskapelle, WDR, SWR ja NDR sümfooniaorkestrid, Berliini Ringhäälingu Sümfooniaorkester (SWR Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin), Saksa Sümfooniaorkester Berliinis, Bambergi sümfooniaorkester, Taiwani Filharmonikud, Kreeka Riiklik Sümfooniaorkester ja Varssavi Filharmonia.

Sündinud Tallinnas (Eestis), alustas ta muusikaõpinguid oma sünnilinnas ning jätkas hiljem Hamburgi Muusika- ja Teatrikõrgkoolis (Hochschule für Musik und Theater). Osalemine meistriklassides ja seminaridel koos maailmakuulsate dirigentidega – Kurt Sanderling, Fabio Luisi ja Kurt Masur – sai tema muusikalisel teekonnal oluliseks teetähiseks. 27-aastaselt nimetati Kütson Vanemuise teatri ja sümfooniaorkestri peadirigendiks. Aastatel 2002–2006 oli ta Alam-Saksi Riigiooperi (Hannoveris) peadirigent ning 2007–2012 Schleswig-Holsteini Riigiteatri muusikajuht.

2006. aasta oktoobris sai Mihkel Kütsonist esimene dirigent, keda on pärjatud Saksa dirigendipreemiaga (Deutscher Dirigentenpreis).

THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Foto © Gianni Gulmann

Eesti Kontsert

SA Eesti Kontsert on Eesti suurim kontserdikorraldaja, kes tegutseb laial muusikalisel alal, hõlmates sümfoonilist ja kammermuusikat, džässi, koorimuusikat ning elektroonilis-akustilist muusikat. Meie missioon on pakkuda kõrgetasemelisi muusikaelamusi kõikjal Eestis ja aidata muusikutel jõuda laiema publikuni. Eesti Kontsert haldab Eesti suuremaid kontserdisaale: Estonia kontserdisaali Tallinnas, Vanemuise kontserdimaja Tartus, Pärnu kontserdimaja ja Jõhvi kontserdimaja. Kaasaegsete interjööride ja suurepärase akustikaga saalid mahutavad ligikaudu tuhat inimest.

Eesti Kontserdi korraldusel toimub mitu muusikafestivali: Saaremaa ooperipäevad, Pärnu ooperipäevad, Haapsalu Valgete Ööde festival, Jõhvi tantsufestival, Festival Keelpil-lifookus, Festival TUBIN ja rahvusvaheline festival KLAVER.

Foto © Gunnar Laak/Eesti Kontsert

Meie eesmärk on toetada Eesti muusika ja muusikute rahvusvahelistumist ning arendada muusikaproduktsoonide eksporti.

Noortele muusikutele on Eesti Kontsert loonud mentor-programmi LIFT, mille eesmärk on pakkuda andekatele noortele muusikutele karjääri kujundamiseks vajalikke tugiteadmisi ja oskusi, jagada lavaeluga kaasnevate tegevuste kohta häid praktikaid ja ekspertide soovitusi ning tutvustada võimalusi, mis toetavad professionaalse muusiku vaimset ja füüsilist toimetulekut.

Eesti Kontserdi koosseisus tegutseb rahvusvaheliselt silmapaistev, ainulaadne kollektiiv Eesti Rahvusmeeskoor. 4. veebruaril 2026 tähistab Eesti Kontsert oma tegevuse 85. aastapäeva.

Fotol © Giannis Gutmann

Thessaloniki Riiklik Sümfooniaorkester on Põhja-Kreeka tähtsaim ja vanim sümfoonilise muusika kollektiiv ning üks olulisemaid kultuuriasutusi kogu riigis. Orkestri asutas 1959. aastal silmapaistev helilooja ja dirigent Solon Michaelides. Orkestri kunstilisse koosseisu kuulub 111 muusikut.

Arvestades oma tähtsat rolli avalikus kultuurielus, on Thessaloniki Riiklik Sümfooniaorkester pühendunud kõrgetasemelisele muusikaloomingule ning tagab kodanikele ligipääsu erinevate tegevustega. Nende hulka kuuluvad koostöö Kreeka ja maailma tippartistidega, Kreeka muusikaloomingu ja andekate noorte Kreeka muusikute toetamine ning suur hulk haridus- ja sotsiaalprogramme. Thessaloniki Riiklik Sümfooniaorkester on Kreeka sümfooniliste koosseisude seas rahvusvaheliselt kõige silmapaistvama plaadistuskarjääriga orkester, mis on salvestanud regulaarselt maailmakuulsate plaadifirmadega, nagu EMI, BIS Records, Naxos, Berlin Classics ja Deutsche Grammophon. Orkestri salvestused on pälvitud auhindu ja kiitvaid arvustusi üle kogu maailma, tehes Thessaloniki Riiklikust Sümfooniaorkestrist kreeka kultuuri ja muusika esindaja rahvusvahelises kultuuriruumis.

Thessaloniki Riiklik Sümfooniaorkester on edukalt üles astunud maailmalavadel Viini, Berliinis, Münchenis, Pekingis, Sofias, Belgradis, Bukarestis, Prahas, Valencias, Roomas, Firenzes, Pistoias, Marseille'ss, Strasbourgis, Clermont-Ferrandis, Skopjes, Plovdivis ja Küprosel. Orkestriga on koostööd teinud maailmakuulsad artistid, sealhulgas L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovič, V. Ashkenazy, M. Šostakovitš, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, T. Sanderling, P. Gallois, A. Avital, O. Dimitriadis, L. Kavakos ja paljud teised.

Thessaloniki Riiklikku Sümfooniaorkestrit on juhitanud mitmed silmapaistvad Kreeka muusika suurlukud, alates selle asutajast Solon Michaelidesest, kellele järgnesid Giorgos Thymis, Alkis Baltas, Karolos Trikolidis, Kosmas Galileas, Konstantinos Patsalidis, Leonidas Kavakos, Mikis Michaelides, Myron Michailidis, Alexandros Myrat, Georgios Vranos ja Zoi Tsokanou. Orkestri praegune direktor on Simos Papanas ning peadirigent Leo McFall.

THESSALONIKI RIIKLIKU SÜMFOONIAORKESTRI KOOSSEIS

THESSALONIKI RIIKLIKU SÜMFOONIAORKESTRI PEADIRIGENT

Leo McFall

I VIUL

Kontsertmeisterid
Simos Papanas
Antonios Sousanoglou
Rühma kontsertmeisterid
Yorgos Petropoulos
Thodoris Patsalidis
Mängijad
Evi Delfinopoulou
Akis Arhontis
Maria Spanou
Effychia Talakoudi
Christina Lazaridou
Giorgos Garyfallas
Hector Lappas
Stratos Kakabouras
Konstantinos Kabantais
Konstantinos Pavlakos
Evangelia Chatzipetrou
Evangelia Koutsodimou

II VIUL

Rühma kontsertmeisterid
Anthoula Tzima
Andreas Papanikolaou
Rühma abikontsertmeisterid
Alketas Xhaferi
David-Aleksander Bogorad
Mängijad
Mimis Tsoptsidis
Thanasis Theodoridis
Despina Papastergiou
Isabelle Both
Evangelia Kouzouf
Popi Myliraki
Eleftherios Adamopoulos
Maria Ekλεκτου
Giorgos Kougiumtzoglou
Miguel Michailidis
Igor Selamzazidis
Igga Symonidou
Anastasia Misyrlis
Nikos Tsanakas
Iren Topouria

VIOLA

Rühma kontsertmeisterid
Neoklis Nikolaidis
Hara Seira
Rühma abikontsertmeisterid
Antonios Porichis
Alexandra Volsi
Mängijad
Felicia Popica
Irin Paralika
Christos Vlachos
Katerina Mitropoulou
Dimitris Delfinopoulou
Rosa Terzian
Dimosthenis Fotiadis
Pavlos Metaxas
Athanasios Sourgounis
Renato Damonitsa
Antonios Tzivenis

TŠELLO

Rühma kontsertmeisterid
Apostolos Chandrakis
Dmitry Gudimov
Vassilis Saitis
Rühma abikontsertmeisterid
Lila Manola
Mängijad
Dimitris Polizoidis
Yannis Stefanos
Christos Grimpas
Maria Anissegou
Dimitris Alexandrou
Ioanna Kanatsou
Zoran Stepic
Myrto Talakoudi
Mateo Sestani

KONTRABASS

Rühma kontsertmeisterid
Charalambos Chimarios
Rühma abikontsertmeisterid
Yiannis Chatzis
Mängijad
Irin Pantelidou
Michail Sapountzis
Giorgos Polychroniadis
Konstantinos Manos
Efthychios-Theofanis Tiligadas

FLÖÖT

Rühma kontsertmeisterid
Niccolo Dimopoulos
Othonas Gogkas
Rühma abikontsertmeisterid
Jannis Anissegos
Malama Chatzi

OBOE

Rühma kontsertmeisterid
Dimitris Kalpaxidis
Dimitris Kitsos
Rühma abikontsertmeisterid
Yannis Tsogias-Razakov
Panagiotis Kougiumtzoglou

KLARNET

Rühma abikontsertmeisterid
Alexander Stavridis
Alexandros Michailidis
Mängija
Vassilis Karatzivas

FAGOTT

Rühma kontsertmeisterid
Giorgos Politis
Kostas Vavalas
Rühma abikontsertmeisterid
Maria Poulidou
Rea Pikiou
Mängija
Malina Iliopoulou

METSASARV

Rühma kontsertmeisterid
Traianos Eleftheriadis
Traianos Papadopoulos
Rühma abikontsertmeisterid
Pandelis Fejo
Angelos-Spyridon Koskinas
Mängijad
Dimitris Despotopoulos
Eleftherios Grounis
Andriana Sous

TROMPET

Rühma kontsertmeisterid
Grigorios Netskas
Dimitris Gogas
Rühma abikontsertmeisterid
Giorgos Laskaridis
Mängijad
Dimitris Kouratzinos
Konstantinos Giavouris

TROMBOON

Rühma kontsertmeisterid
Filimon Stefanidis
Athanasios Ntoses
Rühma abikontsertmeisterid
Giorgos Kokkoras
Spiros Vergis
Mängija
Christos Yakkas

TUUBA

Rühma kontsertmeisterid
Pavlos Georgiadis

TIMPANID

Rühma kontsertmeisterid
Dimitris Vittis
Vladimir Afanasiev

LÕÖKPILLID

Rühma abikontsertmeisterid
Konstantinos Argyropoulos
Panagiotis Karamouzi
Mängija
Sokratis Troupitsidis

HARF

Rühma kontsertmeisterid
Katerina Gima

KLAVER

Rühma kontsertmeisterid
Marilena Liakopoulou

THESSALONIKI RIIKLIKU SÜMFOONIAORKESTRI INSEKTOR

Andreas Papanikolaou

THESSALONIKI RIIKLIKU SÜMFOONIAORKESTRI ASEINSEKTOR

Maria Spanou

THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

